

[Holger Eriksen.]

en Lønrevision. Jeg ved godt, at det er svært i en Tid, hvor selve det økonomiske Grundlag er flydende, og hvor man bogstavelig talt ikke aner, hvilket Prisniveau den kommende Tid vil bringe; det er ogsaa derfor, Lønningskommissionen ikke har været alt for hidsig efter at komme med en afsluttende Betænkning. Men paa den anden Side er Misforholdet mellem Grundlønningerne og de Beløb, der udbetales, saa stort, at jeg anser det for tvingende nødvendigt, at Lønningskommissionen hurtigst muligt kommer til et Resultat, saaledes at den nye Rigsdag kan komme til i hvert Fald at behandle et Revisionsforslag vedrørende Lønningsloven. Indtil den Tid sker der maaske nok de samgifte en vis Uret, dog ingenlunde saa stor, som de selv mener, og at ændre ved de gældende Regler nu umiddelbart foran den almindelige Lønrevision vil næppe være forsvarligt og kan under alle Omstændigheder ikke komme paa Tale her, hvor Organisationerne er gaaet ind paa det Forslag, som foreligger.

Jeg slutter med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse.

Westermann: Paa Det konservative Folkepartis Vegne kan jeg meddele, at ogsaa vi kan tiltræde Lovforslaget ud fra den Betragtning, at Tilslutning allerede er givet fra Tjenestemændenes forhandlingsberettigede Centralorganisationer. Som det er sagt, havde de paagældende ikke nogen Ret til at stille Krav med Hensyn til Tjenestemandsløven, men de Ønsker, de fremførte, var væsentlig videregaaende end det, som de opnaaede ved Forhandlingerne med den højtærede Finansminister.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger. Mit Parti og jeg er af den Opfattelse, at det, der blev givet Tjenestemændene i denne Omgang, ikke kan være det sidste, der gives dem, at der ikke her fra Tjenestemændenes Side er givet Saldokvittering for det, de ikke har faaet i den vanskelige Tid gennem hele Besættelsesperioden, hvor Tjenestemændene, som det ogsaa statistisk er opgjort, har ligget langt længere tilbage end andre med Hensyn til Løntillæggene.

Fra mange Sider inden for Tjenestemændene har der været lagt stærk Vægt paa, at man fik en Ængangsbetaling for herigennem i nogen Grad at bøde paa den Tilstand, hvori Indbo, Garderobe og meget andet er kommet i Besættelsestiden. Jeg kan for saa vidt indrømme Rigtigheden af, at en saadan Ængangsbetaling ikke ydes paa

nuværende Tidspunkt, hvor de paagældende Varer ikke findes i tilstrækkeligt Omfang her i Landet, men jeg vil finde det rimeligt, naar den Dag, man kan indkøbe disse Varer, kommer, da at give Tjenestemændene et Beløb een Gang for alle, saaledes at de kan bringe deres Garderobe og Indbo op paa nogenlunde den Standard, de havde før Krigen. Hvis dette ikke sker, vil Tjenestemændene mange Aar frem i Tiden komme til at leve under et økonomisk Tryk, som vil være særlig haardt i de Hjem, hvor der er mange Familiemedlemmer, med andre Ord mange Børn; det vil medføre, at Levestandarden ikke tilnærmelsesvis kan opretholdes i disse Hjem paa samme Maade som i Hjem i de frie Erhverv, og jeg vil mene, at Tjenestemændene maa være berettigede til at opretholde samme Levestandard som de frie Erhvervs Medarbejdere. Det er muligt, ja, sandsynligt, at dette Synspunkt ogsaa gælder andre Samfundsklasser, men det er ikke dem, vi her skal lovgive for, her taler vi om Tjenestemændene, og vi har Lov til at sige, at Tjenestemændene har været særlig haardt ramt, dels fordi de har været længst tilbage med Lønforhøjelser, dels fordi det Pristal, efter hvilket Reguleringstillæggene er givet, er beregnet ud fra Varer, nemlig Maksimalvarer, som kunde sælges til lav Pris, men hvis Kvalitet og Holdbarhed var af en saadan Art, at de skal fornyes meget hurtigere end de mere durable Varer, man fik før, med andre Ord medfører større Omkostninger end det, der er ydet.

Jeg har ved en tidligere Lejlighed i dette høje Ting nævnt det fuldkommen forrykkede Forhold, der bliver mellem Lønklasserne, efterhaanden som Antallet af Reguleringstillæg forøges. Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, kom jo ogsaa ind paa dette Spørgsmaal. Af det Lovforslag, der er fremsat her, ser man, hvorledes Reguleringstillæggene efterhaanden svulmer op for de mindre Lønninger. For de lavest lønnede er de nu oppe paa 150 pCt. af selve Lønningen — her ser jeg endda bort fra det midlertidige Løntillæg —, medens de for de højeste Lønninger kun er oppe paa 24 pCt. Med andre Ord, der er for de højere Lønningers Vedkommende langt fra Dækning for den Nedskæring af Kronens Værdi, som er sket under Krigen. Vil man gøre op, hvorledes Reallønnen ligger for de lavere og højere Lønninger, vil man ogsaa se, at de lavere lønnede saa nogenlunde, i hvert Fald i højere Grad end de højere lønnede, som ligger meget langt derfra, nærmer sig Reallønnen før Krigen, idet Reguleringstillæggenes absolutte Størrelse